

عنوان مقاله:

ازدواج در اسلام با نگاهی به کارکردهای تربیتی و روان شناختی

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه پویا، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کنیز زهرا - دانش پژوه کارشناسی ارشد فقه تربیتی از کشور هندوستان، مجتمع آموزش عالی بنت الهدی

طاهره کریمی - دانش پژوه سطح 4 فقه و اصول، مربی و مدیر گروه علمی-تربیتی فقه و اصول، مجتمع آموزش عالی بنت الهدی

خلاصه مقاله:

هدف از مقاله حاضر، بررسی اهمیت ازدواج و آثار فردی آن مانند کمالات معنوی، عفت و دوری از گناه است. آثار اجتماعی و روان شناختی ازدواج، آرامش و امنیت خاطر، تولید نسل، سلامت و امنیت اجتماعی، تقویت و تثبیت صفات جنسی و رشد و شکوفایی استعدادهاست. در ادامه سن مناسب ازدواج و دلایل تاریخی آن تحلیل می شود. نتیجه ای که از مقاله به دست می آید این است که ازدواج موجب کسب کمالات معنوی، عفت و پاکدامنی، احساس مسئولیت، آرامش و امنیت خاطر، تولید و بقای نسل انسانی، سلامت و امنیت اجتماعی، تقویت و تثبیت صفات جنسی و باعث بروز استعدادها و توانایی های بالقوه می شود. برای ازدواج علاوه بر بلوغ جنسی، بلوغ اجتماعی، عقلی و عاطفی نیز در حد قابل قبولی نیاز است. بهترین زمان ازدواج برای دختران و پسران، اوایل جوانی است. این مقطع سنی برای بیشتر افراد که شرایط ازدواج را دارند، مناسب است. روش تحقیق حاضر، توصیفی-تحلیلی و شیوه جمع آوری مطالب، کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

ازدواج، کارکرد، روان، روان شناختی، کارکرد تربیتی، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707609>

